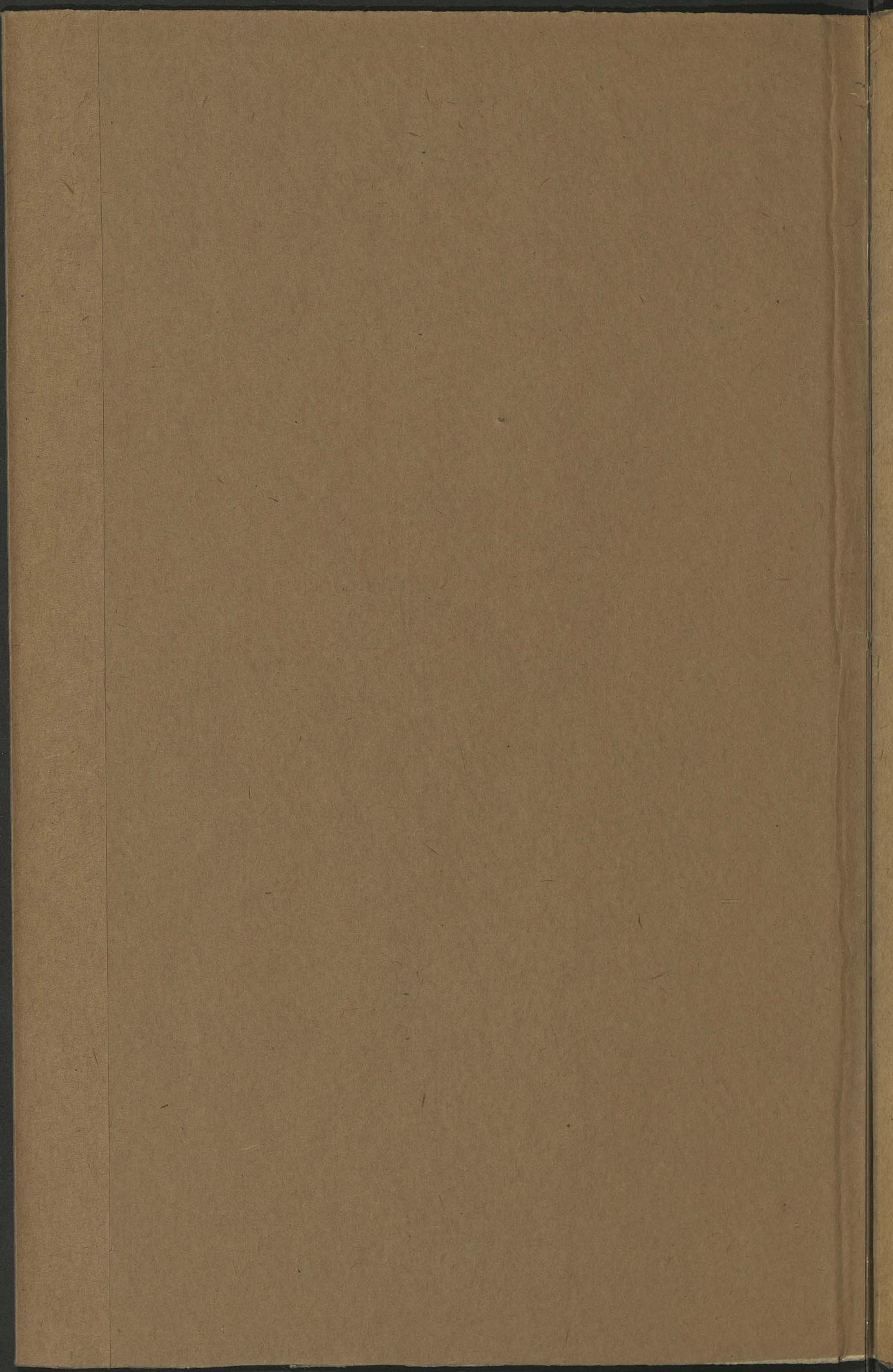

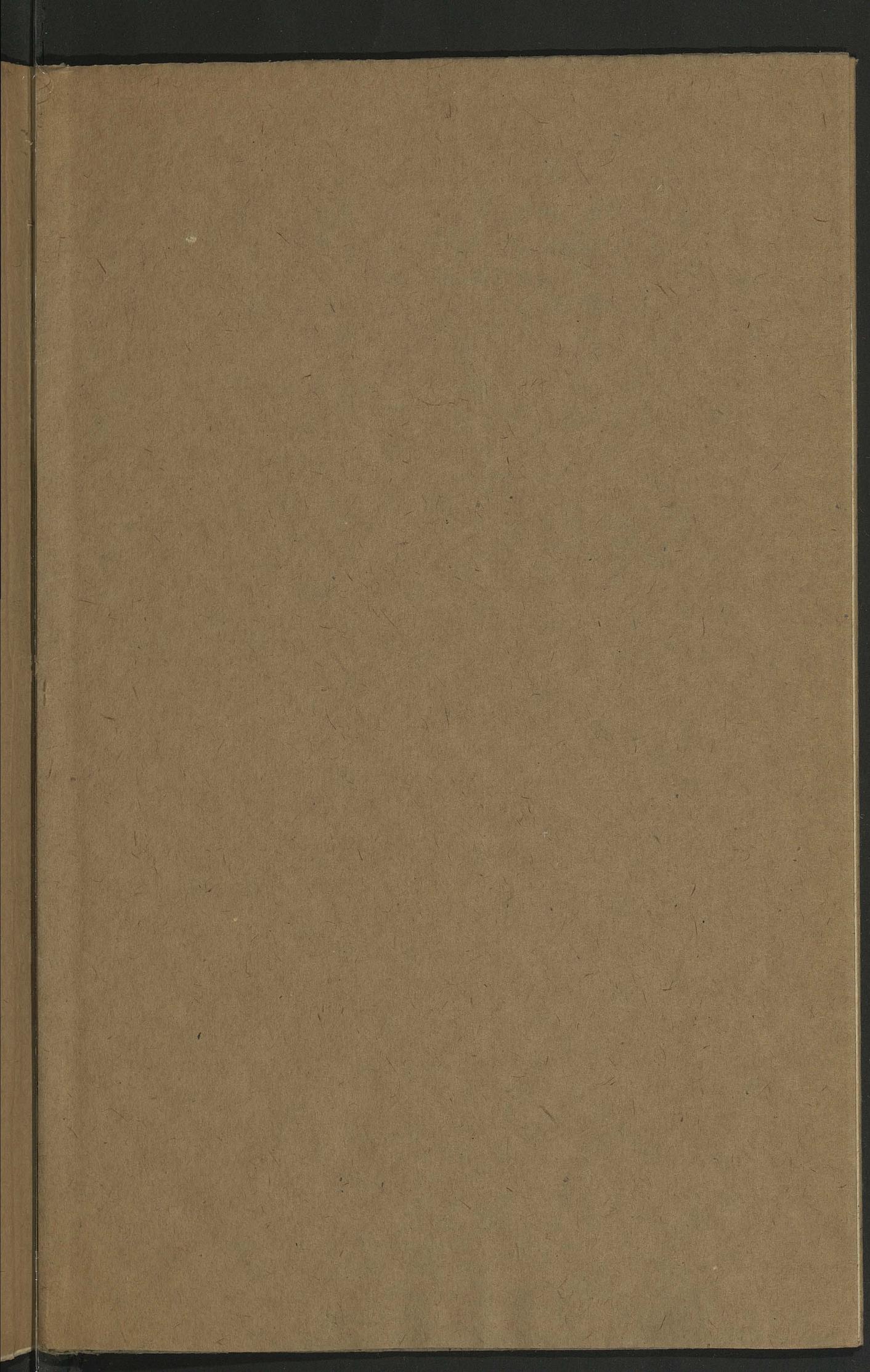
15028 *Kalomo.*

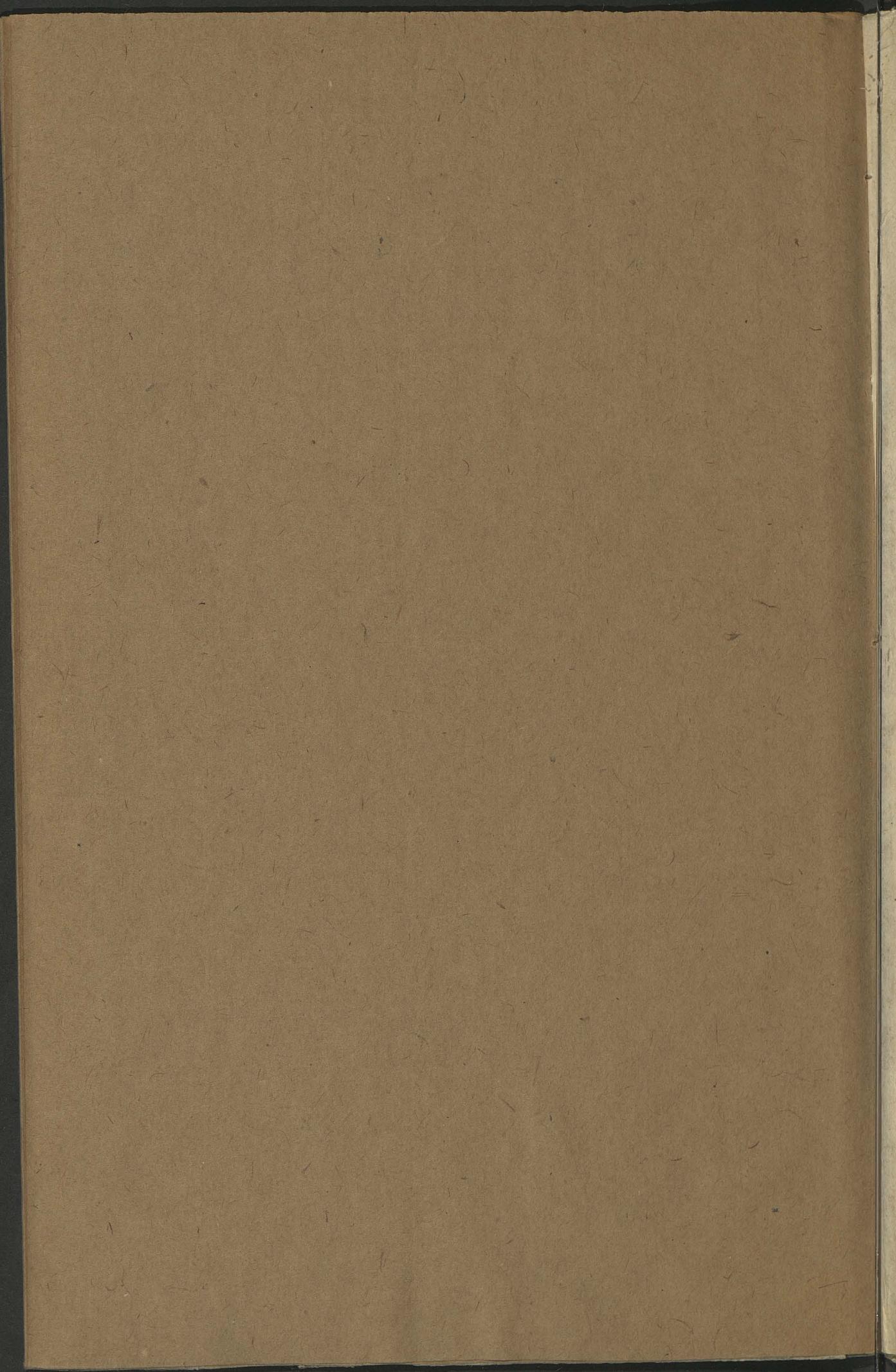
III IV P

Mag. St. Dr.

I / 5

J/5
15028 II

M O W A

JASNIE WIELMOZNEGO Jmci Xiędza
 JOZEFA na Załuskach ZAŁUSKIEGO,
 REFERENDARZA Koronnego,
 Przy Reassumpcyi Sadow Relacyjnych. A.D. 1746.
 die 21. Novembris

Com wostatniew moiey N.M.P. powiedział mowie, że Posąg Sprawiedliwości u Rzymian, *Astraea*, nietylko miecz y wagę w iedney, ale też y w drugiej ręce, wszelkich obfitości dźwigała Skarbnicę *Cornucopią*, to mi teraz zapatruiąc się na *res secundas* W.K.M. *obsecundante Corde* powtoryć, *cum tripudio* przychodzi, kiedy widzę: żeś nie tylko N.M.P. przy dwóch Mieczach Saskich, Sędzia Sprawiedliwy, ale też przy wszelkich pomyślności Oryginału, *Cornucopii*, Mąż Sprawiedliwy; y že, Naszemu Królowi, Krol Izraelski, stał się ukoronowanym, *quò ad votorum Coronidē*, Prorokiem, w samym Psalterza swego, (od którego y ia zaczynam) początku: *Beatus Vir, qui timet Dominum, omnia quæcunq; faciet, prosperabuntur.*

Oto y temi czasy, kiedy *Bella gerunt alii*, Belligeranci Europejscy, *Tu felix Sarmata nubis.* (a) Innym Potencyom *Mars bellum*, á zaś *Patem dat Tibi casta Venus*, kiedy na inne Królestwa, Prowincye, Krainy, z szuflady, czyli złodzieyki, zley Pandory, wszystko się sypie, y snuie licho. *Lechio!* cna Oyczyno! przeciwnie na ćiebie, potroynych Domu Królewskiego Wesel, á Królestwa całego, niezliczonych ztąd wesołości, rzęsistym potokiem, *toto se fundit Copia Cornu*, przy osobliwym Błogosławieństwie Bożkim, na Ciebie N.M.P. który, (b) *amatus Amandus* iesteś, tym ieszcze bardziej: *quod non armassis Amandus;* Y komuż bowiem? mieć mamy, za manutencją, *Traktatow*, y *Lig* obligacyją, y za ten, w którym korzystamy, y kwitniemy Pokoy, ieżeli nie Naszemu AUGUSTOWI, od którego początku Panowania, (że w Warszawie, Stolicy Mazowsza, zażyę slow, Bratą Woiewody Mazowieckiego, Polskiego Horacyusza Sarbiewskiego:)

*Minæ sævi cecidere Belli,
 Et profanatis malè pulsâ Terris.
 Et salus & Pax niveis revisit Oppida bigis.*

Świątnica Bałwochwalna *Janussa* u Rzymian, otwarta podczas boju, zawarta w pokoiu, trzy razy tylko, nie iuż *per apertioñem*, (c) ale raczej *per occlusionem Portæ*, milego pokoiu, doszła Jubileusu; á wszystkie trzy razy, za jednego Panowania Cesarza Augusta; *Ter sub AUGUSTO solo Patuleij clauduntur Limina Jani.* Za Panowania Serc Polskich, Monarchy AUGUSTA; (*quò non surrexit major*) przed naszemi wrotami, iasniec milego pokoiu nie przestaie Słońce, y statecznie *Janus* (d) *Patulejus fit Cluſius Janus.*

Co za panowania Cesarza Augusta, gdy powszechnego cały świat, domieścił się pokoiu, Narodził się w Bethleem Zbawiciel CHRYSTUS, *Sub Imperio Octaviani Augusti, toto Orbe, in pace composito, CHRISTUS in Bethlēm nascitur, factus homo;* (iako nam co Rok po Kościolach intonie, Rzymskie Kościola S. Martyrologium.) To przy powszechnych, całey w ogniu Marsowym Europy, zapałach wojennych,

Isai. 30. 20. yztąd wynikającey wszędzie; *arcti panis, & brevis aquæ* Karysty, sama tylko teraz szczególnie Polska, za Panowania, swego Ziemskiego CHRYSUSTUSA, *Uncti Domini*, Nayśniejszego AUGUSTA, żyzym, plennym, obfitym, inne Krainy alimentującym, staje się Bethlehemem, (*Bethlēem Domus Panis.*) (e)

Dotąd: Lew Bawaryi Herbowny, na Krew choć bliską dwogłownego w Domu Rakuskim Orła; swemi Koronę Cesarską wydzierającą sponami, roziuszony, na Główę, czyli na te Główę, nieprzyjacieł, drapieżnemi tylko popisał się pazurami; Teraz: dla ciebie szczególnie N. P. ułagodzony, w cholerze ostygły, ale w miłości pałający, (przykładem Samsonowego) niepokazuje tylko Lipcowe, w uściech AUGUSTOWI, plastry: *Deforri egressa est dulce lo;* na miodopłynną perswazyę, abyś mu Nayukochańszy, na łonie Twoim wypieczętowany, y dotąd spoczywającej, ustąpił Owieczki. Owey to Owieczki, którą Natan, temi w Parabolce, owey Dawidowej, opisał słowy: *Ovis parvula, quam nutrīrat, & quæ creverat, apud eum cum Filiis ejus, simul de pane ejus comedens, & de calice ejus bibens, & in sinu illius dormiens, eratque illi, sicut Filia.* Na tą sforną Lwa Bawarskiego, z tą wypieczętowaną Owieczką, zapatrzywszy się wiedney smyczy parę, mówić się może: *Leo, & Ovis, simul morabuntur.*

Dotąd: pracowite w obrotach, czyli kołowrotach, y zwrotach wojennych, Francuskie Lilie, nie wiły Emulańskim Potencyom, tylko feralne, z liścia Kupressowego, nā głowę biące szyszaki, dla Ciebie szczególnie N.P. weselne, myrtowe, iuż oto: prawdziwie pletą y krępują wieńce, (f) *Tibi lilia nent, tibi laborant.*

Przy dzisiejszych Sądach Relacyjnych, niech mi się tu godzi, uczynić zupełną, dziwnych Sądów BOGA: *Disponentis omnia suaviter,* nad Mężem, *ut Ođo,* Sprawiedliwym, dyspozycyi Relacyją, w tych siedmiu słowkach: *Ecce! sic Benedicetur homo, qui timer Dominum.*

Wydałeś dawniej Nayśniejszy Panie, Naystarszą Krolewnę Naszą Polską, za Brata Stryecznego, Krola Francuzkiego, Krolewnę Polską za sobą mającego; Zaślubiłeś powtore: wtorą Krolewną naszą Polską za Wnuka Krolewny Polskiej Sobieskiej, Elektora Bawarskiego; Wydaiesz potrzecie: trzecią Krolewnę naszą Polską, za Nayśniejszego Delfina, z Matki Krolewny Polskiej zrodzonego; Zaręczasz naostatek, Pierworodnego Syna Twego, Prezumpcyjnego Dziedzicznych Państw Twoich Dziedzica, z Wnuczką wspomnionej Krolewny Polskiej Sobieski. Y takci Nowa Polska, dawną Polską, zewsząd zafszczyca się Kolligacyą, *Triplex:* á což dopiero *quadruplex funiculus difficilē rumpitur.*

Co miecz Alexandra Wielkiego, łatwo przeciął Gordyjszowy węzeł; to ten Kolligacyjną Nałęczą z krępowany węzeł, żaden przećięć nie potrafi nieprzyjacielski zamach, *bis* (g) *nodus, bis saltus;* bo temu węzlowi, zawsze stawać na sukurs będą Saskie (h) do odsieczy sposobne Mieczes; *Qui gladiō ferit, his gladiis perit.*

Przez Bawarską Kolligacyą, Twoj Nayśniejszy Panie Elektorat, stanie się, niby że tak rzekę (i) *Kurlandyę;* z Etimologiy *Cur Prin-
tzow Krainę.* *Seminarium Electorum;* á zaś przez Francuzką allianceą, *Saxonia,* stanie się odtąd amore; więcej powiem: *more;* ieszcze więcej powiem: *ore & re,* niby też *Semigallia;* *Quam benē, Saxonię z Bawaryą, quam benē Saxonię z Francią conveniunt, & in una sede morantur, Majestas, & amor.*

Tymże: ktorym między trzema Boginiemi, o preferencyą konkuruiącemi, władał *iabłkiem Parys*, Francuzki *Paryż*: tymże samym złotym *Jabłkiem* (k) *Pomō futuri Imperii*, Twoią N.P. obdarza Corę detur *Pulchriori*. Co Samsonowi Lwia paścęka wyzionęła, wdzięczną plastru miodu słodycz; To Krolewnie Naszey Lew Bawarski wydaie z siebie, słodkie mitye preferencyi *Jabłuszko*. *De comedente exivit Cibus*. Już oto! Herbowańa Pániska Nawa, (l) Francuzkiey Monarchiy *Argo* swoie, Delfinowskiemu Jazonowi zwoyny, we Flandryi powracającemu destynowane, pozykało złote *Runo*. *Pretium non vile Armorum, pretium non vile amorum* (m).

Już oto! Stolica Bawarskiego Elektoratu (n) *Monachium* prześtaie bydż *Monachali solitudines*; po ostatnicy abominacyiney dezolacyi, utrapioną, kiedy wkrótce, swiątą, w Bramach swoich, witać będzie Panią. *Non est bonum esse hominem solum, (w Monachii solum) fecisti ei adjutorium simile sibi*. Corki Twoie N.P. iuż oto niby oliwne Latrosłe, okrążać będą Stół Twego Maiestatu, czyli Thronową Stolicę: *Filiae Tuæ, sicut novelle Olivarum, in circuitu mensæ, (Mensæ Justitiae)*. Z nich, Nayśniejsza Jozefa, niby *manipulus Accrescens*, złączona: (o) *cum Primogeniti Ecclesie Primogenito, Filia composita, circumornata, ut similitudo Templi;* W Dom Twoy, Cedrowey stałości Arcygodny, ścisłą, Borbońskię, ná trzech Tronach, iuż Panującę, á na czwartym Panować usiłującę, Familię, w prowadzi Kolligacyą.

Genes: 1.

Psal: 143.
v. 12.

Genes: 37. 7.

1. Reg: 18.
v. 23.

Audite! (mowiec z Drużbą Jozefem) (p) o Krolewnie JOZEFIE, Nayśniejszej Królowej JOZEFY Corze, Cesarza Jozefa Wnuczce: Audite somnium (ále somnia non omnia, visa sunt errare) Audite! somnium quod vidi, putabam nos ligare manipulos in agro, Et quasi consurgere manipulum, Et stare, vestrosque (Potentaci Europeyscy) manipulos circumstantes, adorare manipulum meum; Naypierwi, nayzacieńsi, nayznacznieńsi w całej Europie Kawalerowie, Arcykrolewic Rzymski, Cesarzowic, Elektor, tudzież Arcydźedźic; bo nie z Elekcyi, ále *Jure nascendi*, Królestwa Francuzkiego Sukcessor Urodzony, Delfin; iuż oto Nayśniejszy Panie, Twemi starają się bydż Zięciami; Y iakże na tą Twoią N.P. zapatrzywszy się chwałę, zaſczyt, konsolacyję, to tam Dawid pokorne powiedział: *Num parum videtur Vobis Generum esse Regis?* To wszem w obec, y każdemu z osobna, J. W. Senacie! Szlachetnie Urodzone Rycerstwo! niemam chełpliwie, nieco odmieniwszy powtórzyć! *Num parum, num parum, videtur Vobis, Socrum esse Regum.*

Jakże Nayśniejszy Panie, Polski Dawidzie! *Vir secundum Cordis*, widząc nad Tobą BOSKIE Błogosławieństwo; y iakże? *præ Jubilo Cordis* z Abimelechem Kapłanem Neba, w Niebo nie mam zawołać do BOGA! *Et quis? in omnibus servis tuis, sicut David fidelis, Et Gener Regis,* (ia przydaię: *Et sacer Regum*) *Et glorioſus in Domo.* Ta tylko, między moją, nad Mężem Sprawiedliwym, á oraz Oycem Szczęśliwym, exklamację, á między usprawiedliwiającego się Abimelecha iustyfikacyją, rożnicą: że w tej czytam te słowa: *pergens ad Imperium, Et glorioſus in Domo.* Ty zaś Nayśniejszy Miłościwy Panie, iuż oto po dwa razy, choć *Vicarius Imperii*, choć Godny ut Očo (q) *Novemviralis Collegii* Elektor, nie chciałes zostać, Preponowanym Elektem, niechciałeś przywdziać na siebie, Cesarski *Paludament*; lubo po dwa razy *supplex se Tibi purpura stravit.* Za wielką, y osobliwą

Virgil.

1. Reg: 22.
v. 4.

ręcz

Claudian. rzecz, napisano o iakimśi w Cesarskie Regnancie: *solus meruit, Regnare rogatus.* Niechciałeś Nayśniejszy AUGUSCIE, dla uspokojenia Europy, stać się *ex semper Augusto* (r) *Augustissimus*; ale tą samą modestią, *positivè* (s) Ziemskej niezkomparowanej Godności, dostąpiłeś *superlativum Gradum*; y co o Galbie Cesarzu rzecznego: *Dignus Imperio, si non imperasset*, to o Naszym Regnancie AUGUSCIE, dwa razy nie Cesarzu, potomne wyznają wieki: *Dignus Imperio, et si dum potuit, non imperasset.* Słowem: Nayśniejszy, Polscze przypadły do gustu, AUGUSCIE! choć nie *pergens ad Imperium*, staniesz się (z Dawidem) y w Polscze: *gloriosus in Domo, y w Saxonij gloriosus in Domo.*

Claudian. Dawid: tłumaczy się *Dilectus*; á ia o Tobie Nayśniejszy Miłośćiwym Panie mówić bezpiecznie mogę, co kiedyś Póeta o nader uścześliwionym od BOGA napisał Cesarzu: *O! nimium Dilecte DEO! cui militat æther!* ále co mowiec *æther!* Te terque quaterque Beatum, nie tylko ten Zywiot, ále nawet wszystkie cztery, na Twego uwielbienie Domu, sprzyjęzone: *ut sis gloriosus in Domo;* o lepszą ubiegaią się Elementa. *O! nimium Dilecte DEO, cui militat æther, cui militat ignis, cui militat terra, cui militat aqua.*

A nayprzod: cokolwiek pobocznie po swey woli, pod Wola Warszawską, in Campis Electoralibus sobie pobuiawszy, na upragnione pod Pragą, zwabił się Twe ręce *Orzel Polski, Aquila grandis Magnarum Alarum*, y iakże nie przyznać? *O! nimium Dilecte DEO, cui militat æther.*

Horatius. Potym: Nowa Parthenonu, Neapolitańskiey Parthenopiy Ozdoba, *O! Et præsidium Et dulce decus!* Nayśniejsza AMALIA, Nayśniejszemu Kroliowi KAROLOWI, zaślubiona, ulubiona Rachel, nie Liq niby ogniem żywiąca Salamandra: *Cujus vita per ignem, w (t) Wezuwiussowych,* że tak rzekę: Miłości Małżeńskiey zanurzyła się Mongibellach, *fovens niveo sub tegmine flammam.* Y iakże Oycu tey Racheli, Polskiemu Jakubowi, (Jacob id est Planta) Felicitatis Publicæ Plantatorowi, nieprzyznać? *O! nimium Dilecte DEO cui militat ignis,*

Daley, Lew Bawarski, po swoj do Drezna wypadł, *amore perustus* przysmaczkowy Połow; ále też: *dum capit capit: tenet atque tenetur;* bo na zamian, y Rewers, Nayśniejszemu Naszemu Pierworodnemu Krolewicowi, rowno *cum alite Phasacis petita Colchis, placentem Palato gratamque Cordi;* ma przywrócić *prædam.*

Horatius. Y takci, w samym Naszey Infantki Imieniu ANNA, ktorego iedna połowa, drugiej podobna połowie, *An-na*, naszey powetowania straty, dobrą znajdujemy otuchę: *una avulsâ, non deerit altera:* że znaydziemy w Imieniu, rzeczy znalezionych Tutelarnym ANTONIY, Xiężniczki Bawarskiey, to, co traciemy w Annie: że za Corkę, Nayśniejszej Miłościwej Krolowy, będziemy mieli w Rekompensę, Jey Siefrzenicę: że w restytucji, za Krolewną Polską, będziemy mieli Prawnuczkę JANA Krola Polskiego, á oraz Krolewicową Polską; iednym słowem, że otrzymamy *pięknę za nadobnę, ultrò idque vicissim, se volere capi.* Y iakże, przy tey Twoiey z Syna y Corki, przy tey Naszey, z Ciebie uścześliwionego Oycu, konsolacyi, *prætristudio Cordis,* nie applaudować: *O! nimium Dilecte DEO, Cui militat terra.* (Boia Bavaria Terra).

Naostatek: w Nayiaśnieyszey JOZEFIE, widziemy Eliezer a, Izaä-
kowego Swatā, wodą częstującę Rebekki, renowowaną Scenę: *ex undis
amor elicit ignes*, zapatrzywszy się ná zapalonego ogniem miłości, choć
wodnistego Delfinā: *Amor eminent undis*, kiedy ten czwarty Element,
Symbolizujący, pierwszego w Europie Tronu, Obywatelny Dziedźic;
iuz̄ oto w nurtach bezdennej Twęj fałskawości: *Tuarum in mari Gra-
tiarum, swoię pretiosam Margaritam, swoię super aurum & topazion
kosztowniejszą wynayduje Perelkę, to iest (u) Cordium Unionem.*

Już teraz nie ieden tylko Nayiaśniejszy Panie, ścisłą z Tobią
trzymać będzie Ligę Wiedeń; w ieden iedności nierozdzielnej Pier-
ścieni, Wiedeń Austryacki, y Wiedeń (w) Delfinacki, tey (sim ve-
rus vates) aliancy kooperacyą, wiedno spoją się tandem; y ziednoczą;
y rąk Przyacielskich poręką, y Kolligacyi przyszłych Obrączką: (Te
auspice) *dabunt concordes in multa fædera dexteræ.*

A nawet, y co do Polskiego Narodu, y w Warszawie, y w Wer-
salu, y w Dreźnie, y w Lunewillu, stanie się *Populus unius labii*; sta-
nie się *Populus unius moris, unius oris, unius cordis in Domo.*

Co podczas swoiej Ulisses żeglugi, głosem wabiących, cerą po-
wabnych, woiskiem zatkawszy uszy, unikał Syren. To *ceris Majorum*
zagrzany, do obmyślenia, osierocialemu w Osobie swoiej Tronowi
Francuzkiemu Dziedziców, Nayiaśniejszy Delfin, z Warszawy, (x)
Herbową Syreną zaſzczycone, wychodzącę; y iuz̄ odtąd, nie po
Ziemi, ale po Francuskich Liliach postępuiącę, (*quidquid calcaverit
Rosa, czyli Lilium fiet*) Tobie destynowane, dźwiękiem y wdzie-
kiem, dystyngowanę, teskliwie wygląda *Arct-Syreny*, o ktorey, (boć
erunt duo, in carne una) o ktorey mowie; mowić się może: co o Sy-
renie Poëta: *Desinit in pīcem* (w wielkorybim Delfinie) *desinit in pi-
scem, Mulier famosa superna.* Y iakże tey niezawodney, nie powin-
szować Ci Nayiaśniejszy Panie, z wody Nowiny: *O! nimium Dilecta
DEO, cui militat aqua.*

Swiadczą Naturalistowie o Delfinie, że ta między wszystkimi
szczególnie Ryba bez żołci; zkąd Delfinowi, takie Symbolista przypi-
sał Lemma: *Viscera felle carent.* Gdy ze wszystkich, y Francuzow,
y Polakow, naypierwszy Orator, *ore publico*, Tey z Nayiaśniejszym
Delfinem, winszuię ci Nayiaśniejszy Panie: *Parens Patriæ, Parenteli;*
niech ná Sądach Semigalskich, tē otrzymam rekompensę, *in Gratiam*
Delfina, iako *Indigenat Francuzki* mający *Semigalczyk*: abyś w Dy-
strybucie, zwykłych: *Panis benè meritorum żołdow*, stał mi się Delfi-
nem, bez żołci. Co Delfin morski, pilno ludzkich zwykłych słuchać
głosow, (zkąd *Aresius*, takie mu przypisał Lemma: *Velox ad audiendum.*)
To Ty Nayiaśniejszy Panie, *in Tuarum mari Gratiarum*, zato, że *os
meum annunciat laudem Tuam, in adjutorium meum intende* (*velox ad
audiendum*) *ad adjuvandum me festina*, ale w czerstwego biegu życia,
festina lente.

Jużże zatem Nayiaśniejszy Panie, w Domu Twoim zrosią, Tro-
ny Europejskie, nową osadzają Kolonią, niechay te, *publicæ felicita-
tis onerariae*, co przedzej pomyslną, *ad Insulas fortunatas, ad Pro-
montorium bonæ spei*, odprawią Nawigacyą: *Cujus æquora fulcent, ven-
tis dent vela secundis.* Niechay tey z Portu Twego, *in altum ma-
ris*, żeglującę Escadrze, dozgonne, pożądane wszelkich szczęśliwo-

*Athenaeus
& Ariosto-
teles.*

*In mundo
symbolico.
Jacobi 1.
v. 19.*

ści, przywiewają Fawoniusze, Zefiry, Etezye. *Et fortunati veniant ad carbasa venti.* (y)

Ty zaś Naiśniejszy Panie z tego, Nayukochańszych Corek oddalenia, usquè ad exinanitionem Cordis, usquè ad divisionem animæ, zasłużony, swoiej, w Twych przyszłych Wnuczkach, Prawnuczkach, Plaskurętach, szukać, y znaydować będziesz konsolacyi, poki nie (*dum Te vocet Auster in altum, & postuler*) po stuletnie żegludze portu meliore quiescas. Co mowiec, stuletnie, przepraszam Cię Naiśniejszy Panie za ten ust, nie z serca wypadły Synchronizm, y zaraz poprawuję się z Poëtą: *Tibi ego, nec metas rerum, nec tempora pono, Imperium sine fine detur.*

Virgil. l. i.
Æneid.

(a) Alluzyá do owego ná Austryq wiersyká:

Bella gerant alii, Tu felix Austria nubel!
Nam quæ Mars aliis, dat Tibi Regna Venus.

(b) Alluzyá do owego per modum Epitaphii Wiersyka, na Janá Armanda Richeliusza Kardynała, w wojny geste Francyz implikującego Ministra;

Hic jacet Armandus, si non armasset Amandus.

(c) Templum Jani Brana u Rzymian, nie bywała zamknięta, tylko podczas Pokoju. Porta Sancta w Rzymie, nie bywa otwarta tylko podczas Jubileusu.

(d) Janus u Rzymian, nazywał się Patuleius podczas wojny, a Clausius podczas Pokoju, niby Patens & Clausus.

(e) Betlém z Hebrajskiego języka tłumaczy się: Dom Chleba.
Alluzyá do wyżej wspomnionej, żyźność y obfitość Symbolizującę, Kornukopiy.

(f) Alluzyá do owyeh słów CHRYSTUSA Paná Matthæi 6. 28.
Considerate Lilia agri quomodo crescunt, non laborant neque nent.

(g) Hic nodus, hic saltus, Przykładowie Łacińskie trudność iaką nie przezwyciężoną wyrażające.

(h) Alluzyá do Herbu Sańskiego Dwoch Mieczow.

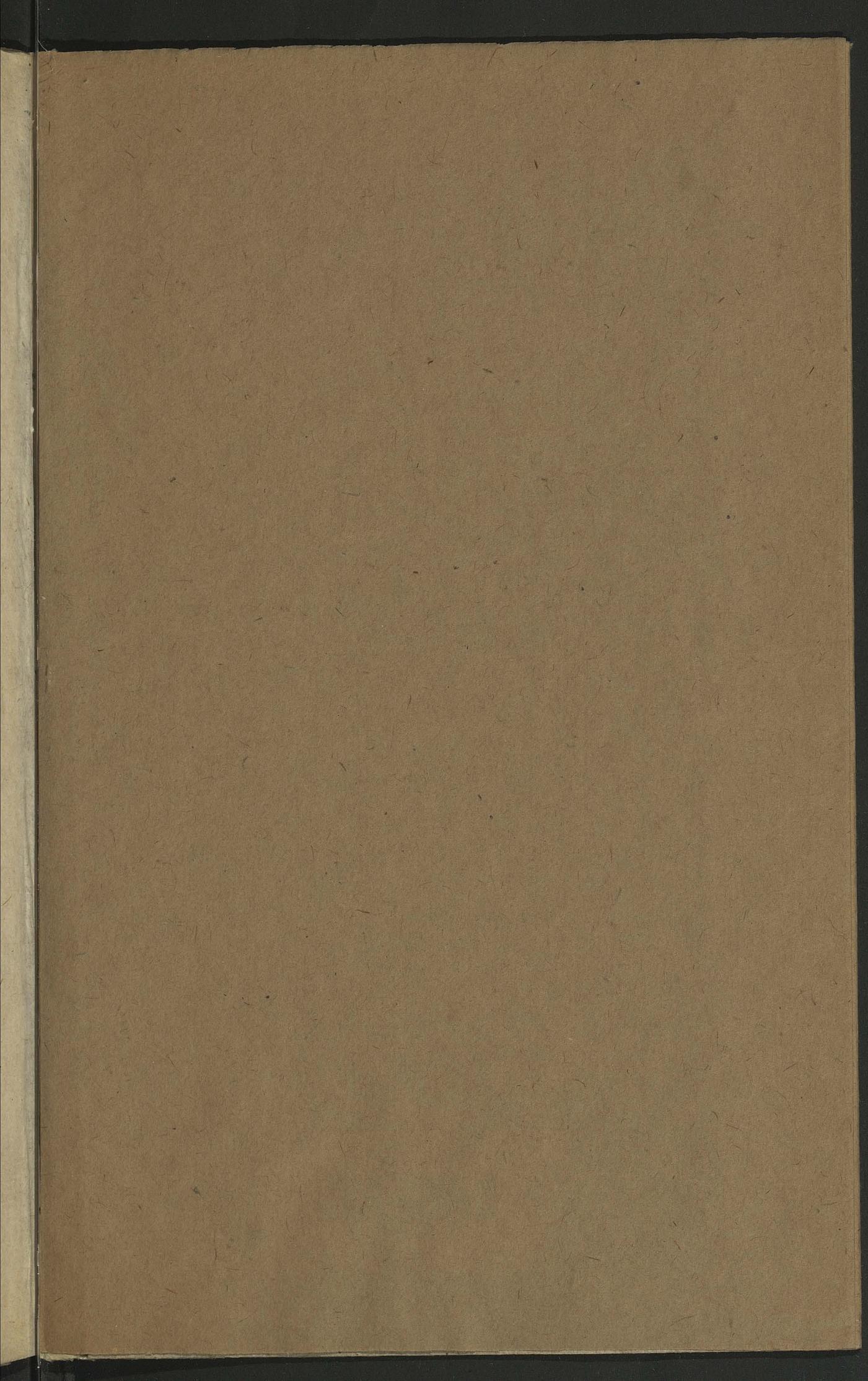
(i) Curlandia, niby Chur-Land (Chur) znaczy Elektorat, (Land) Kraj, niby Kraj Elektorski z Niemieckiego, Semigallia, niby Semi-Gallia. Alluzyá do Sądów Kurlandzkich, Relacynem rzeczonych.

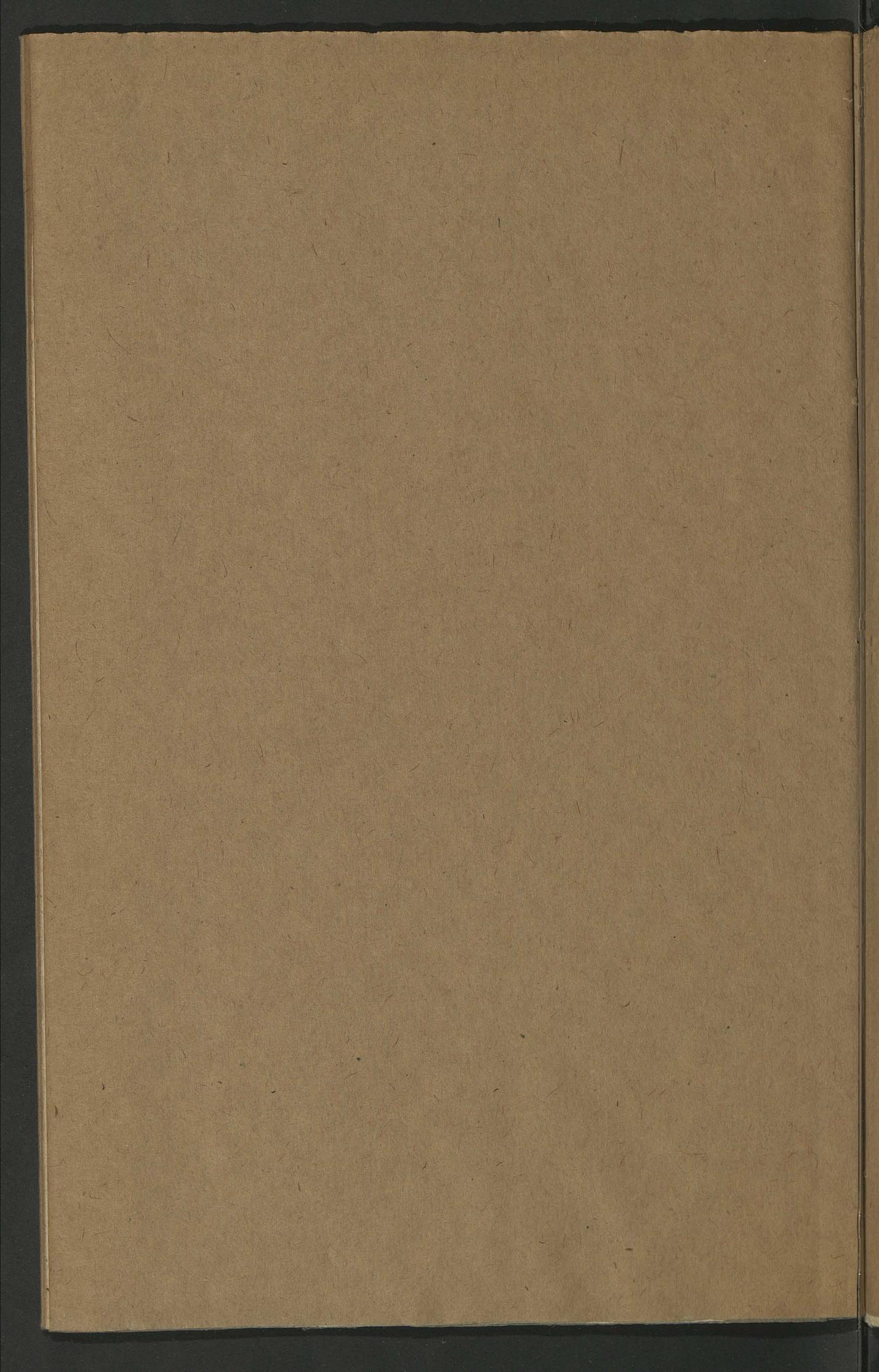
(k) Jabłko złote, Insigne Królestwa.

(l) Herb Miasta Paryża jest Okrąg.

- (m) Alluzja do zwykłego Orderu Złotego Runa, (Velleris Aurei)
dywizji pretium non vile laborum.
- (n) Monos z Greciego Solus, Monachium niby Civitas Solitudinis.
- (o) Królowi Francuzkiemu, Papież daie Tytuł: Primogeniti Ecclesie, A zarym Delfin Primogeniti Ecclesie Primogenitus.
- (p) Alluzja do syna Jozefa Patriarchy, vide Genesis 37. X. 7.
- (q) Collegium Electorale w Rzeszy Niemieckiej, nazywa się Novemvirale; ex quo z dziedzictwa Elektorów złożone.
- (r) Tytuł Ceremonialny Cesarza: Semper Augustissimus; Król semper Augustus.
- (s) Gradus positivus, Comparativus, Superlativus.
- (t) Wezuwiusz Gora, ognie wyrzucająca pod Neapolim.
- (u) Unio Perła, y Unio Jedność.
- (w) Miasto Stołeczne Delfinatu, zowie się Vienne, en Dauphine, ad distinctionem Wiednia Austriackiego.
- (x) Herb Warszawy Syrena.
- (y) Drugi wiersz: Et fortunati &c. immediate następujący po pierwym, wyżej powtorzonym. O! nimium Dilecte DEO cui militat æther.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0021714

